Sygn. akt: KIO 948/16

WYROK
z dnia 15 czerwca 2016 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Ryszard Tetzlaff

Protokolant: Paulina Zielenkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu **14 czerwca 2016 r. w Warszawie** odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu **2 czerwca 2016 r.** przez wykonawcę **Biuro Projektów L. Ł. Sp. z o.o. Sp.k., ul. Dolnych Młynów 7/7, 31-124 Kraków** w postępowaniu prowadzonym przez **Akademię Muzyczną im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy, ul. Juliusza Słowackiego 7, 85-008 Bydgoszcz**

przy udziale wykonawcy **„PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o., ul. Chłopickiego 7/9, lok. 62, 04-314 Warszawa** zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. **uwzględnia odwołanie w zakresie zarzutów dotyczących braku w pracy konkursowej Przystępującego reżyserki znajdującej się w sąsiedztwie sali koncertowo – kameralnej, jak i braku reżyserki w sąsiedztwie sali koncertowo - organowej, w zakresie pozostałych zarzutów oddala odwołanie i nakazuje Zamawiającemu unieważnienie wyboru pracy konkursowej Przystępującego - wykonawcy „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o., ul. Chłopickiego 7/9, lok. 62, 04-314 Warszawa.**

---

2. kosztami postępowania obciąża **Akademię Muzyczną im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy, ul. Juliusza Słowackiego 7, 85-008 Bydgoszcz** i:

   2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy), uiszczoną przez **Biuro Projektów L. Ł. Sp. z o.o. Sp.k., ul. Dolnych Młynów 7/7, 31-124 Kraków** tytułem wpisu od odwołania;

   2.2. zasądza od **Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy, ul. Juliusza Słowackiego 7, 85-008 Bydgoszcz** na rzecz **Biura Projektów L. Ł. Sp. z o.o. Sp.k., ul. Dolnych Młynów 7/7, 31-124 Kraków** kwotę w wysokości **18 870 zł 00 gr** (słownie: osiemnaście tysięcy osiemset siedemdziesiąt złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wpisu od odwołania, wynagrodzenia pełnomocnika oraz dojazdu na rozprawę.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 22 grudnia 2015 r. poz. 2164) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego **w Bydgoszczy.**

Przewodniczący:

……

Sygn. akt KIO 948/16

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia w formie konkursu o wartości powyżej kwot określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 Pzp pn: *„Konkurs na prace*

projektowe dotyczące opracowania koncepcji urbanistyczno-architektonicznej obiektu Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy przy ul. Chodkiewicza 9-11 w Bydgoszczy", zostało wszczęte ogłoszeniem w Dzienniku Urzędowym Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich za numerem 2016/S 006 - 006851 z 09.01.2016 r., przez Akademię Muzyczną im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy, ul. Juliusza Słowackiego 7, 85-008 Bydgoszcz zwaną dalej: *„Zamawiającym".*

W dniu 23.05.2016 r. (e-mailem) Zamawiający poinformował o wynikach konkursu i przyznaniu I nagrody za zajecie I miejsca pracy: „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o., ul. Chłopickiego 7/9, lok. 62, 04-314 Warszawa zwany dalej: *„PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o."* albo *„Przystępującym".* Z kolei II miejsce zajęła praca: Biura Projektów L. Ł. Sp. z o.o. Sp.k., ul. Dolnych Młynów 7/7, 31-124 Kraków zwanego dalej: *„Biura Projektów L. Ł. Sp. z o.o. Sp.k."* albo *„Odwołującym".*

W dniu 02.06.2016 r. (wpływ bezpośredni do Prezesa KIO) wpłynęło odwołanie Biura Projektów L. Ł. Sp. z o.o. Sp.k. Kopia odwołania Zamawiający otrzymał w dniu 02.06.2016 r. (faxem). Zarzucił Zamawiającemu naruszenie:
1. art. 122 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 22 grudnia 2015 r. poz. 2164) zwanej dalej: *„Pzp"* w zw. z pkt III.4 Regulaminu Konkursu na prace projektowe dotyczące opracowania koncepcji urbanistyczno-architektonicznej obiektu Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy przy ul. Chodkiewicza 9-11, nr A2020.ZP.2015.21, zwanego dalej: *„Regulaminem Konkursu"* w zw. z pkt A.3 Programu funkcjonalno-użytkowego, stanowiącego zał. nr 1 do Regulaminu Konkursu, zwanego dalej *„PFU"* w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 zał. nr 2 do Regulaminu Konkursu, zwanego dalej: *„Regulaminem Sądu Konkursowego"* w zw. z pkt III.l Regulaminu Konkursu i § 28 ust. 3 pkt 6 uchwały nr UV/1177/14 Rady Miasta Bydgoszczy z 26 marca 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Bocianowo-Chodkiewicza" w Bydgoszczy (Dz.Urz.Woj.Kuj.-Pom.2014.1098) zwana dalej: *„Uchwałą nr UV/1177/14 Rady Miasta Bydgoszczy z 26 marca 2014 r."* poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada

warunkom opisanym w pkt III.4 Regulaminu Konkursu i pkt A.3 PFU, bowiem zakłada powierzchnię zabudowy przekraczającą wyznaczone w projekcie 4.500 m^2 o 500 m^2, a w pianie miejscowym dopuszczalną powierzchnię zabudowy (15% powierzchni działki) w wysokości 4.559,89 m^2 o 440 m^2, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu,
2. art. 122 ust 1 i 2 Pzp w zw. z pkt III.4 Regulaminu Konkursu i pkt A.2 PFU w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w pkt III.4 i pkt A.2 PFU, bowiem nie zapewnia czytelności i strefowania funkcji, a także możliwości niezależnego funkcjonowania poszczególnych części obiektu, tj. zespołu sal koncertowych, domu studenta, administracji i dydaktyki, jednocześnie komplikując możliwość ich użytkowania oraz mieszając funkcje, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu,
3. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z pkt A.6.1.3 PFU w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego, poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w pkt A.6.1.3 PFU, bowiem nie przewiduje baru z zapleczem i strefą konsumpcyjną ze stolikami, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu,
4. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z pkt A.1.5.4 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego, poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w pkt A.1.5.4 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną, bowiem przewiduje usytuowanie reżyserki poza bezpośrednim sąsiedztwem sali koncertowo-kameralnej, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu,
5. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z pkt A.1.7.3 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną i w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego, poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci"

Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w pkt A.1.7.3 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną, bowiem przewiduje usytuowanie reżyserki poza bezpośrednim sąsiedztwem sali koncertowo - organowej, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu,
6. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z pkt A.1.10.2 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 1 i 3 Regulaminem

Sądu Konkursowego, poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w pkt A.l.10.2 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną, bowiem nie spełnia wymogów wysokościowych dotyczących pomieszczeń prób indywidualnych, w których wymagana wysokość wynosi 4 m wobec zaproponowanych 3,25 m, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu,
7. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z § 70 i § 244 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz.U.2015.1422), zwanego dalej: *„Rozporządzeniem"* w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego, poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w § 70 Rozporządzenia, bowiem przewiduje nachylenie pochylni związanych z budynkiem ponad dopuszczalne sześć punktów procentowych, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu i przepisów techniczno-budowlanych,
8. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z § 238 Rozporządzenia w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w § 238 Rozporządzenia, bowiem przewiduje jedno wyjście ewakuacyjne zamiast dwóch, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu i przepisów techniczno-budowlanych. W związku z czym wnosił o:
1. nakazanie unieważnienia czynności Zamawiającego z 23.05.2016 r. - rozstrzygnięcia i ogłoszenia wyników konkursu, nakazanie powtórzenia czynności rozstrzygnięcia w/w konkursu, wyboru projektu (pracy konkursowej) przedstawionego przez Odwołującego, któremu w rozstrzygnięciu i ogłoszeniu, których unieważnienia żąda Odwołujący, przyznano II nagrodę, ogłoszenia nowych wyników konkursu i przyznanie Odwołującemu I nagrody,
2. ewentualnie, na wypadek zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego, o unieważnienie tej umowy,
3. ewentualnie, na wypadek stwierdzenia, że doszło do zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego w okolicznościach dopuszczonych w ustawie, o stwierdzenie naruszenia przepisów ustawy,
4. zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego, w tym wpisu oraz uzasadnionych kosztów Odwołującego, w szczególności kosztów związanych z dojazdem na rozprawę lub posiedzenie oraz wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 3.600 zł.

Do konkursu zgłoszono 18 prac. Wśród nich znalazły się praca Odwołującego oraz

„PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o. 23.05.2016 r. Zamawiający ogłosił wyniki konkursu, w którym pierwszą nagrodę przyznał „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o. (30.000 zł oraz zaproszenie do negocjacji warunków umowy na szczegółowe opracowanie pracy konkursowej w trybie zamówienia z wolnej ręki), natomiast drugą nagrodę przyznał Odwołującemu (20.000 zł). Co istotne, przewodniczący sądu konkursowego wyraził sprzeciw wobec wyboru laureata pierwszego miejsca wskazując, że uważa go za błędny z punktu widzenia jakości architektury i jej walorów stylistycznych dla tej funkcji.

W pkt III.4 Regulaminu Konkursu i pkt A.3 PFU podano charakterystyczne parametry określające wielkość obiektu, określając maksymalną powierzchnię zabudowy na poziomie 4.500 m^2. § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego stanowi, że prace będą oceniane pod kątem trafności rozwiązań funkcjonalno-użytkowych i trafności przyjętych

rozwiązań architektonicznych i materiałowych projektu, a zatem również pod kątem przestrzegania przepisów techniczno-budowlanych. Praca wybrana jako najlepsza nie spełnia tego warunku, bowiem zakłada zabudowę na powierzchni terenu 5.000 m ^{2}, a zatem o 500 m ^{2} więcej niż określona w Regulaminie Konkursu i PFU. Co więcej, zgodnie z § 28 ust. 3 pkt 6 uchwały nr LIV/1177/14 Rady Miasta Bydgoszczy z 26.03.2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Bocianowo-Chodkiewicza" w Bydgoszczy (Dz.Urz.Woj.Kuj.-Pom.2014.1098) powierzchnia zabudowy terenu nie może być większa niż 15% powierzchni działki budowlanej. Z uwagi na to, że działka ma powierzchnię 30.399 m ^{2}, dopuszczalna powierzchnia zabudowy wynosi maksymalnie 4.559,89 m ^{2}, tymczasem zwycięski projekt przekracza tę powierzchnię o 440 m ^{2}, co nie powinno mieć miejsca, bowiem uczestnik zobowiązany jest na podstawie pkt III.I Regulaminu Konkursu do przestrzegania zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Mając na uwadze art. 122 ust. 1 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy ocenia prace konkursowe zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie, a także art. 122 ust. 2 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy rozstrzyga konkurs, wybierając spośród prac konkursowych najlepszą pracę konkursową, należy stwierdzić, że sąd konkursowy rozstrzygnął konkurs w sposób sprzeczny z ustawą, albowiem dokonał oceny pracy konkursowej zwycięzcy z pominięciem kryteriów określonych w ogłoszeniu, w tym w pkt III.4 Regulaminu Konkursu i pkt A.3 PFU, tymczasem praca konkursowa Odwołującego spełniała te kryteria, co uzasadnia wniosek, że prawidłowe przeprowadzenie konkursu doprowadziłoby do wyboru pracy Odwołującego.

W pkt III.4 Regulaminu Konkursu i pkt A.2 PFU określono ogólne założenia projektowe, zgodnie z którymi budynek powinien stanowić spójny organizm, natomiast jego poszczególne części wmuszą posiadać możliwość niezależnego funkcjonowania w taki sposób, by zapewnić czytelność i strefowanie funkcji. Praca wybrana jako najlepsza nie spełnia tych wymagań, ponieważ sale gimnastyczna i baletowa wraz z pokojami do ćwiczeń

---

została zlokalizowana w piwnicy w sąsiedztwie zaplecza sal koncertowych, a na balkony tych sal prowadzą schody służące do obsługi części dydaktycznej oraz akademika. Powyższe stanowi o braku czytelności i strefowania funkcji, komplikując użytkowanie budynku z uwagi na przemieszanie funkcji. Mając na uwadze art. 122 ust. 1 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy ocenia prace konkursowe zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie, a także art. 122 ust. 2 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy rozstrzyga konkurs, wybierając spośród prac konkursowych najlepszą pracę konkursową, należy stwierdzić, że sąd konkursowy rozstrzygnął konkurs w sposób sprzeczny z ustawą, albowiem dokonał oceny pracy konkursowej zwycięzcy z pominięciem kryteriów określonych w ogłoszeniu, w tym w pkt III.4 Regulaminu Konkursu i pkt A.2 PFU, tymczasem praca konkursowa Odwołującego spełniała te kryteria (podział funkcji w projekcie Odwołującego jest jednoznaczny), co uzasadnia wniosek, że konkurs przeprowadzono z naruszeniem Pzp

Zgodnie z pkt A.6.1.3 PFU foyer (kuluary) przewiduje się następujące funkcje uzupełniające: bar z zapleczem i strefą konsumpcyjną ze stolikami, blok sanitariatów, szatnie. § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminu Sądu Konkursowego stanowi, że prace będą oceniane pod kątem trafności rozwiązań funkcjonalno-użytkowych i trafności przyjętych rozwiązań architektonicznych i materiałowych projektu, a zatem również pod kątem przestrzegania przepisów techniczno- budowlanych. Zwycięski projekt nie zawiera w foyer (kuluarach) baru z zapleczem i strefą konsumpcyjną ze stolikami. Nawet jeżeli uznać, że zwycięzca traktuje przestrzeń pod wspartą na słupach wyższą częścią budynku jako bar, to powierzchnia ta przekracza dozwoloną przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, Regulamin Konkursu i PFU powierzchnię zabudowy. Mając na uwadze art. 122 ust. 1 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy ocenia prace konkursowe zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie, a także art. 122 ust. 2 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy rozstrzyga konkurs, wybierając spośród prac konkursowych najlepszą pracę konkursową, należy stwierdzić, że sąd konkursowy rozstrzygnął konkurs w sposób sprzeczny z ustawą, albowiem dokonał oceny pracy konkursowej zwycięzcy z pominięciem kryteriów określonych w ogłoszeniu, w tym w pkt A.6.1.3 PFU, tymczasem praca konkursowa Odwołującego spełniała te kryteria (w projekcie bar oznaczono jako kawiarnia), co uzasadnia wniosek, że konkurs przeprowadzono z naruszeniem Pzp

Pkt A. 1.5.4 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną stanowi, że w bezpośrednim sąsiedztwie sali koncertowo- kameralnej powinny

znajdować się w szczególności następujące pomieszczenia: reżyserka dźwięku, pomieszczenie do realizacji oświetlenia, projekcji filmowych i realizacji dźwięku w czasie projekcji, podręczny magazyn dla ekipy obsługującej technikę sceniczną, trzy garderoby z toaletami dla muzyków i solistów, pomieszczenie dla inspicjenta. § 9 ust. 1 pkt. 1 i 3 Załącznika stanowi, że prace będą oceniane pod kątem trafności rozwiązań funkcjonalno-

użytkowych i trafności przyjętych rozwiązań architektonicznych i materiałowych projektu, a zatem również pod kątem przestrzegania przepisów techniczno-budowlanych. Wbrew powyższym wymaganiom Zwycięska praca przewiduje usytuowanie reżyserki poza bezpośrednim sąsiedztwem sali koncertowo-kameralnej. Mając na uwadze art. 122 ust. 1 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy ocenia prace konkursowe zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie, a także art. 122 ust. 2 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy rozstrzyga konkurs, wybierając spośród prac konkursowych najlepszą pracę konkursową, należy stwierdzić, że sąd konkursowy rozstrzygnął konkurs w sposób sprzeczny z ustawą, albowiem dokonał oceny pracy konkursowej zwycięzcy z pominięciem kryteriów określonych w ogłoszeniu, w tym w pkt A. 1.5.4 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną, co uzasadnia wniosek, że prawidłowe przeprowadzenie konkursu doprowadziłoby do wyboru pracy Odwołującego.

Pkt A. 1.7.3 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną stanowi, że w bezpośrednim sąsiedztwie sali koncertowo- organowej powinny znajdować się w szczególności następujące pomieszczenia: reżysernia dźwięku, dwie garderoby z toaletami dla solistów. § 9 ust. 1 pkt. 1 i 3 Załącznika stanowi, że prace będą oceniane pod kątem trafności rozwiązań funkcjonalno-użytkowych i trafności przyjętych*, rozwiązań architektonicznych i materiałowych projektu, a zatem również pod kątem przestrzegania przepisów techniczno-budowlanych. Wbrew powyższym wymaganiom Zwycięska praca przewiduje usytuowanie reżyserni poza bezpośrednim sąsiedztwem sali koncertowo-organowej. Mając na uwadze art. 122 ust. 1 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy ocenia prace konkursowe zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie, a także art. 122 ust. 2 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy rozstrzyga konkurs, wybierając spośród prac konkursowych najlepszą pracę konkursową, należy stwierdzić, że sąd konkursowy rozstrzygnął konkurs w sposób sprzeczny z ustawą, albowiem dokonał oceny pracy konkursowej zwycięzcy z pominięciem kryteriów określonych w ogłoszeniu, w tym w pkt A.I.7.3 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną, tymczasem praca konkursowa Odwołującego spełniała te kryteria (w projekcie Odwołującego reżysernia przylega do sali koncertowo - organowej), co uzasadnia wniosek, że konkurs przeprowadzono z naruszeniem Pzp.

Pkt A. 1.10.2 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną stanowi, że sale do prób indywidualnym powinny mieć przynajmniej 4 m wysokości. § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminu Sądu Konkursowego stanowi, że prace będą oceniane pod kątem trafności rozwiązań funkcjonalno-użytkowych i trafności przyjętych rozwiązań architektonicznych i materiałowych projektu, a zatem również pod kątem przestrzegania przepisów techniczno-budowlanych. Wbrew powyższym wymaganiom Zwycięska praca przewiduje sale do prób indywidualnych o wysokości 3,25 m. Mając na

uwadze art. 122 ust. 1 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy ocenia prace konkursowe zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie, a także art. 122 ust. 2 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy rozstrzyga konkurs, wybierając spośród prac konkursowych najlepszą pracę konkursową, należy stwierdzić, że sąd konkursowy rozstrzygnął konkurs w sposób sprzeczny z ustawą, albowiem dokonał oceny pracy konkursowej zwycięzcy z pominięciem kryteriów określonych w ogłoszeniu, w tym w pkt A. 1.10.2 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną, co uzasadnia wniosek, że prawidłowe przeprowadzenie konkursu doprowadziłoby do wyboru pracy Odwołującego. § 70 Rozporządzenia określa maksymalne nachylenie pochylni związanych z budynkiem. § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminu Sądu Konkursowego stanowi, że prace będą oceniane pod kątem trafności rozwiązań funkcjonalno-użytkowych i trafności przyjętych rozwiązań architektonicznych i materiałowych projektu, a zatem również pod kątem przestrzegania przepisów techniczno-budowlanych. W przypadku zwycięskiej pracy

maksymalne nachylenie pochylni winno wynosić maksymalnie 6%, bowiem jest to pochylnia na zewnątrz budynku bez przekrycia dla ruchu pieszego i dla osób niepełnosprawnych poruszających się przy użyciu wózka inwalidzkiego o wysokości ponad 0,5 m, z tym że pochylnie o długości ponad 9 m powinny być podzielone na krótsze odcinki przy zastosowaniu spoczników o długości co najmniej 1,4 m, tymczasem z projektu wynika, że nachylenie pochylni przekracza sześć punktów procentowych. Mając na uwadze art. 122 ust. 1 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy ocenia prace konkursowe zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie, a także art. 122 ust. 2 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy rozstrzyga konkurs, wybierając spośród prac konkursowych najlepszą pracę konkursową, należy stwierdzić, że sąd konkursowy rozstrzygnął konkurs w sposób sprzeczny z ustawą, albowiem dokonał oceny pracy konkursowej zwycięzcy z pominięciem kryteriów określonych w ogłoszeniu, w tym w § 70 Rozporządzenia, tymczasem praca konkursowa Odwołującego spełniała te kryteria, co uzasadnia wniosek, że prawidłowe przeprowadzenie konkursu doprowadziłoby do wyboru pracy Odwołującego.

§ 238 Rozporządzenia stanowi, że pomieszczenie powinno mieć co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne oddalone od siebie o co najmniej 5 m. § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminu Sądu Konkursowego stanowi, że prace będą oceniane pod kątem trafności rozwiązań funkcjonalno-użytkowych i trafności przyjętych rozwiązań architektonicznych i materiałowych projektu, a zatem również pod kątem przestrzegania przepisów techniczno-budowlanych. Zwycięski projekt odpowiada warunkom opisanym w § 238 Rozporządzenia, bowiem przewiduje jedno wyjście ewakuacyjne zamiast dwóch. Mając na uwadze art. 122 ust 1 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy ocenia prace konkursowe zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie, a także art. 122 ust. 2 Pzp, zgodnie z którym sąd konkursowy rozstrzyga konkurs, wybierając spośród prac konkursowych najlepszą pracę

konkursową, należy stwierdzić, że sąd konkursowy rozstrzygnął konkurs w sposób sprzeczny z ustawą, albowiem dokonał oceny pracy konkursowej zwycięzcy z pominięciem kryteriów określonych w ogłoszeniu, w tym w § 238 Rozporządzenia, tymczasem praca konkursowa Odwołującego spełniała te kryteria, co uzasadnia wniosek, że prawidłowe przeprowadzenie konkursu doprowadziłoby do wyboru pracy Odwołującego.

Zamawiający w dniu 06.06.2016 r. wezwał (e-mailem) w trybie art. 185 ust.1 Pzp uczestników postępowania przetargowego do wzięcia udziału w postępowaniu odwoławczym.

W dniu 08.06.2016 r. (wpływ bezpośredni do Prezesa KIO) „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o. zgłosiła przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego. Kopia zgłoszenia została przekazana Zamawiającemu oraz Odwołującemu.

Odnośnie zarzut 1. Powierzchnia zabudowy w projekcie konkursowym liczona jest zgodnie z obowiązującą normą PN-ISO 9836. Ocena prawidłowości obliczeń, oraz ich zgodności z zapisami Miejscowego Planu Zagospodarowania „Bocianowo - Chodkiewicza" *(UCHWAŁA Nr UV/1177/14 RADY MIASTA BYDGOSZCZY z dnia 26 marca 2014 r.)* nastąpi na etapie wniosku o pozwolenie na budowę, wówczas projekt nowej siedziby Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego będzie można uznać za skończony pod względem wszelkich parametrów: zabudowy, kubatury, czy intensywności. Podkreślił, iż w postępowaniu konkursowym wybierano koncepcję, a nie projekt budowlano -wykonawczy. Koncepcja podlegała będzie zmianom i korektom według wytycznych Zamawiającego, stąd nie można jej oceniać, jak dokumentacji budowlano-wykonawczej. Zwracamy ponadto uwagę, że na etapie konkursu wiele parametrów zostało określone orientacyjnie, co wydaje się słuszne przy obiekcie i działce tej wielkości. Przykładowo uwzględnienie domu studenckiego należało ująć jako opcjonalne, co wskazuje, że Zamawiający zakłada możliwość korekty programu - funkcjonalnego na kolejnych etapach projektowania obiektu, a co za tym idzie parametrów zabudowy. Informacja dotycząca opcjonalności akademika była zawarta w wytycznych do konkursu, oraz wszelkie wątpliwości na ten temat rozwiano w odpowiedziach na pytania, udzielonych zgodnie z Regulaminem Konkursu.

Odnośnie zarzutu 2. Nasza praca (koncepcja, której przyznano Nagrodę nr I) zakłada bardzo i czytelne strefowanie funkcji, w szczególności poprzez rozdział poszczególnych bloków funkcjonalnych na odrębne kondygnacje, oraz zapewnienie odrębnych pionów komunikacyjnych i wejść. Zostało to naszym zdaniem trafnie dostrzeżone i docenione przez Sąd Konkursowy w sentencji rozstrzygnięcia. Zwrócił uwagę, że akademik umieszczony na dwóch ostatnich kondygnacjach został wyposażony w niezależną windę i klatkę schodową

oraz hall na parterze, z niezależnym wejściem z zewnątrz. Inne elementy komunikacji pionowej pełnią funkcję dodatkową lub ewakuacyjną i będą odpowiednio zaprogramowane

w systemie kontroli dostępu. Część administracyjna również posiada niezależne wejście z zewnątrz oraz komunikację pionową, na potrzeby tej tylko funkcji. W rozumieniu autorów opracowania koncepcji, intencją Zamawiającego było uzyskanie obiektu, w którym poszczególne strefy funkcjonalne są ze sobą logicznie powiązane i uporządkowane, a nie stanowią niezależne strefy i jak np. oddzielne budynki.

Odnośnie zarzutu 3. Z *foyer* dostępna jest bezpośrednio sala restauracyjna z barem. Ponadto, nasz Projektant założył, że restauracja będzie dysponować również barem mobilnym, który może być wykorzystywany w różnych lokalizacjach jak *foyer* główne, ogród czy taras restauracji (tak zostało to pokazane na rzucie parteru pracy konkursowej). Rozwiązanie to, naszym zdaniem, spełnia oczekiwania Zamawiającego, jak również poprawia elastyczności funkcjonowania tego elementu, bez konieczności budowania kolejnego zaplecza gastronomicznego.

Odnośnie zarzutu 4. Reżyserka sali koncertowo-kameralnej została zlokalizowana bezpośrednio pod tylną częścią, na poziomie -1. Lokalizacja ta zapewnia bardzo korzystne warunki dla rozprowadzenia kabli techniki elektro-akustycznej pomiędzy salą a reżyserką. Nasz Projektant zakłada, że kontakt będzie zrealizowany jako łącze audio-video, co jest rozwiązaniem wręcz preferowanym przez wielu reżyserów dźwięku. Ponadto, zwracamy uwagę, że dzięki temu rozwiązaniu reżyserka ta mogła znaleźć się na poziomie -1, gdzie również zostało zlokalizowane całe skrzydło innych pomieszczeń bloku reżyserii dźwięku. Ta bliskość funkcjonalna jest bezsprzecznie atutem zwłaszcza, że jak opisano to w materiałach konkursowych, reżyserki są również pomieszczeniami dydaktycznymi Wydziału Reżyserii Dźwięku. W jego ocenie, Sąd Konkursowy, mając w swoim składzie eksperta w dziedzinie reżyserii dźwięku, jak i Pedagoga Uczelni niewątpliwie dysponował bardzo fachową oceną tego rozwiązania.

Odnośnie zarzutu 5. Zarzut sformułowany w pkt. 5 Odwołania należy uznać za bezzasadny. Reżyserka sali koncertowej organowej została zlokalizowana bezpośrednio pod salą, na poziomie -1. Uzasadnienie jak w pkt. 4.

Odnośnie zarzutu 6. Stwierdził, jakoby wysokość sal dydaktyki muzycznej została w pracy zwycięskiej określona jako 3,25m. Zgodnie z warunkami konkursu zostały przedstawione, dwa przekroje w skali 1:250, które na tym etapie określają wstępne i ogólne założenia wysokościowe, a pokazują wysokości głównie w dwóch najważniejszych salach koncertowych w obiekcie - t.j. sali koncertowej symfonicznej i sali koncertowej teatralno-operowej. Wymiar ten występuje na detalu elewacji w skali 1:25, co jednak nie może być uznane za regułę. Rysunek ten pokazuje zasadę kształtowania elewacji, detal jej wykończenia, a nie wysokości wszystkich sal dydaktycznych. Ponadto należy stwierdzić, iż program sal dydaktycznych Uczelni jest tak rozbudowany i różnorodny, że z pewnością będą to musiały być sale o różnych wysokościach, z uwzględnieniem szczegółowych opracowań

akustycznych dla tych sal na kolejnych etapach przygotowania dokumentacji projektowej. Znaczna część sal dydaktyki muzycznej została zlokalizowana na kondygnacjach (+3) i (+4) przykrytych dachem skośnym, gdzie możliwa do uzyskania będzie również wysokość znacznie wyższa aniżeli 4m.

Odnośnie zarzutu 7. Skarżący nie określił jaką pochylnię ma na myśli formułując zarzut. Jedyna pochylnia zawarta w koncepcji naszej - zwycięskiej pracy konkursowej - to pochylnia zjazdowa do garażu podziemnego i strefy dostaw. Jest to pochylnia przeznaczona tylko dla ruchu samochodów i nie ma żadnej potrzeby funkcjonalnej ani ewakuacyjnej, żeby dostosowywać ją dla potrzeb pieszych. Pochylnia ta spełnia wymagania stawiane w Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie z dnia 12 kwietnia 2002 r. (Dz. U. Nr 75, poz. 690), wraz z późniejszymi zmianami i jako pochylnia niezadaszona została rozliczona z 15% spadkiem.

Odnośnie zarzutu 8. Skarżący nie określił, dla której z sal, jego zdaniem, powinny zostać zaprojektowane dwa wyjścia ewakuacyjne. Zdaniem naszego Projektanta w pracy

konkursowej nie ma takiej sali, dla której wymagana ilość wyjść ewakuacyjnych jest za mała. Możemy jedynie domniemywać, że Skarżący miał na myśli, albo salę audytorium uczelnianego, gdzie na poziomie (+4) znajduje się jedno wyjście, ale drugie wyjście ewakuacyjne zostało zaprojektowane na poziomie (+5), albo salę kameralną, gdzie wprawdzie na *foyer* zastosowano jedno wyjście, natomiast po stronie sali zapewniono dwa wyjścia ewakuacyjne, odsunięte od siebie o min. 5 m (przedsionek jest już traktowany jak droga ewakuacyjna).

Reasumując w ocenie naszej pracowni - uczestnika konkursu, któremu przyznano, decyzją Zamawiającego (na podstawie oceny Sądu Konkursowego) I nagrodę - przedstawione przez Odwołującego zarzuty są bezzasadne, co wykazano powyżej. Często wskazują one na nieprawidłowe odczytanie koncepcji (być może z braku dostępu do pełnego opracowania konkursowego), a ich charakter uważamy za nieprawdziwy i nieadekwatny do poziomu szczegółowości określonego w Regulaminie Konkursu na etapie oceny prac konkursowych tak rozbudowanego obiektu architektonicznego. Wnosił o utrzymanie w mocy decyzji Zamawiającego o wyborze naszej koncepcji (przyznaniu nam nagrody nr I) oraz o oddalenie odwołania Odwołującego jako całkowicie bezzasadnego i zawierającego w swojej treści zarzuty niezgodne z wymaganiami Regulaminu Konkursu..

Do otwarcia posiedzenia Zamawiający wobec wniesienia odwołanie do Prezesa KIO nie wniósł na piśmie, w trybie art. 186 ust. 1 Pzp, odpowiedzi na odwołanie.

Skład orzekający Krajowej Izby Odwoławczej po zapoznaniu się z po oświadczeń, jak przedstawionymi poniżej dowodami, wysłuchaniu i stanowisk stron oraz Przystępującego złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy, ustalił i zważył, co następuje.

Skład orzekający Izby ustalił że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania na podstawie art. 189 ust. 2 Pzp, a Wykonawca wnoszący odwołanie posiadał interes w rozumieniu art. 179 ust. 1 Pzp, uprawniający do jego złożenia. Odwołujący posiada interes w uzyskaniu zamówienia, kwalifikowany możliwością poniesienia szkody w przypadku zarzutów dotyczących pracy Przystępującego sklasyfikowanej wyżej niż praca Odwołującego, ponieważ w świetle postanowień Regulaminu Konkursu nie można wykluczyć, że sąd konkursowy, po uwzględnieniu tych zarzutów i uwzględnieniu odwołania przez Izbę i w konsekwencji unieważnieniu czynności zatwierdzenia rozstrzygnięcia konkursu, przyznałaby pracy Odwołującego I miejsce i zarekomendowałby pracę Odwołującego do realizacji. W tym zakresie Izba oparła swoje stanowisko w tym zakresie na wyroku KIO z 31.10.2013 r., sygn. akt: KIO 2427/13 oraz wcześniejszym wyroku KIO z 15.02.2011 r., sygn. akt: KIO 211/11.

W ocenie Izby, czynność unieważnienia wyboru pracy konkursowej Przystępującego - wykonawcy „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o. - nie prowadzi do konieczności unieważnienia konkursu, gdyż istnieje możliwość wyłonienia następnej najlepszej pod względem merytorycznym pracy konkursowej bez przeprowadzania powtórnej oceny pozostałych prac konkursowych, która jest wykluczona z uwagi dokonaną już identyfikację autorów tych prac. Z kart ocen wynika nadto, iż praca konkursowa Odwołującego spełnia wszystkie wymagania odnośnie zawartości merytorycznej. Po obligatoryjnym unieważnieniu wyboru pracy Przystępującego - wykonawcy „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o., możliwe jest zatem dokonanie wyboru pracy Odwołującego w celu pomyślnego zakończenia konkursu.

Dodatkowo podnosząc, że okolicznością która ostatecznie przeważyła za uznaniem interesu Odwołującego - był fakt, że postanowienia Regulaminu Konkursu nie zawierają, jak ma to często miejsce, postanowienia uprawniającego Sąd Konkursowy do nie przyznawania I nagrody /Cz. II pkt 2 lit. a Regulaminu Konkursu – względem nagród pieniężnych - stwierdza jedynie, że: *„Sąd konkursowy, (…) nie jest zobowiązany do przyznania wszystkich przewidzianych wyżej nagród"/.* Jednocześnie, Izba wskazuje, że w Regulaminie Konkursu w Cz. II pkt 2 lit. b – względem zaproszenia do negocjacji warunków umowy na szczegółowe opracowanie pracy konkursowej w trybie zamówienia z wolnej ręki - stoi, że: *„W przypadku niewybrania jednej najlepszej pracy lub niepowodzenia negocjacji warunków umowy na szczegółowe opracowanie z autorem najlepszej pracy w terminie 2 miesięcy od dnia publikacji rozstrzygnięcia konkursu z przyczyn leżących po stronie autora najlepszej pracy*

konkursowej Zamawiający przewiduje dodatkowe nagrody. W przypadku opisanym wyżej Zamawiający może podjąć negocjacje z autorami kolejnych nagrodzonych prac, zgodnie z kolejnością przyznanych nagród".

Wynika wiec z ostatniego zdania, że sam Sąd Konkursowy przewiduje dodatkowe nagrody i negocjacje z autorem kolejnej nagrodzonej pracy. W tym zakresie Cz. II pkt 2 lit. a Regulaminu Konkursu nie ma też wyraźnego zastrzeżenia o możliwości nie przyznania I nagrody. Należy podkreślić, że w zakresie kwestii interesu istnieje spór. Istnieją bowiem orzeczenia sądów okręgowych – wyrok SO w Lublinie z 17.11.2005 r., sygn. akt: II Ca 663/09 oraz wyrok SO w Lublinie z 26.11.2009 r., sygn. akt: IX Ga 233/09 stwierdzające, że dokonanie badania i oceny prac przez sąd konkursowy jest czynnością jednorazową, gdyż po niej następuje identyfikacja prac. Podobnie wyrok KIO z 02.02.2009 r., sygn. akt: KIO/UZP 90/09, czy też wyrok KIO z 08.11.2011 r., sygn. akt: KIO 2293/11, choć istniały tam różnice w regulaminie m.in. nie było możliwości zmiany składu sądu konkursowego. Z kolei przedstawiciele doktryny oponują przed klasycznym rozumienie interesu w procedurze konkursowej - Ewa Wiktorowska, Buduj z Głową - BzG 2/2007, Zamówienia publiczne - http://www.bzg.pl/node/443: „Konkursu *nie można traktować analogicznie jak postępowania o zamówienie publiczne. Nie można również bezpośrednio przenosić interpretacji interesu prawnego z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na grunt konkursu. Wykonawca nie może bowiem w konkursie skutecznie domagać się zmiany oceny jego pracy dokonanej przez sąd konkursowy.".*

Skład orzekający Izby, działając zgodnie z art. 190 ust. 7 Pzp dopuścił w niniejszej sprawie dowód z: dokumentacji postępowania konkursowego przekazanej przez Zamawiającego do akt sprawy w kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem, w tym w szczególności postanowień Regulaminu Konkursu, w tym także Programu funkcjonalno-użytkowego, stanowiącego zał. nr 1 do Regulaminu Konkursu (PFU), Regulaminu Sądu Konkursowego stanowiącego zał. nr 2 do Regulaminu Konkursu (Regulamin Sądu Konkursowego), PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną stanowiącego zał. nr 2 do PFU, uchwały nr UV/1177/14 Rady Miasta Bydgoszczy z 26 marca 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Bocianowo-Chodkiewicza" w Bydgoszczy (Dz.Urz.Woj.Kuj.-Pom.2014.1098), jak i pracy konkursowej Przystępującego (oryginał przedłożony przez Zamawiającego na czas wydania orzeczenia i sporządzenia uzasadnienia) wraz z częścią opisową, tabelaryczną oraz graficzną /5-planszami/. Nadto, dowód z protokołów z obrad Sądu Konkursowego z dnia 02.12.2015 r., z dnia 05.02.2016 r., z dnia 29.04.2016 r., z dnia 22.05.2016 r., z dnia 23.05.2016 r. Dodatkowo, Izba dopuściła jako dowód opracowanie przygotowane na zlecenie Zamawiającego (oryginał przedłożony przez Zamawiającego na czas wydania orzeczenia

i sporządzenia uzasadnienia): „Analiza *zgodności prac konkursowych złożonych na konkursie architektonicznym na opracowanie koncepcji urbanistyczno-architektonicznej obiektu Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy przy ul. Chodkiewicza 9-11 w Bydgoszczy w wymaganiami określonymi w Programie Funkcjonalno - Użytkowym dotyczącym, akustyki, elektroakustyki, oświetlenia i techniki scenicznej"* przez Studio Akustyczne K A. K. .

Izba dopuściła jako dowód również zdjęcie fragmentu trzeciej planszy pracy projektowej Przystępującego złożone przez Odwołującego na rozprawie – Przystępujący potwierdził, iż jest to zdjęcie z jego pracy konkursowej. Dopuszczono również załącznik do pisma procesowego Przystępującego złożonego na posiedzeniu (a-mail z 13.06.2016 r.).

Przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy skład orzekający Izby wziął pod uwagę także odwołanie, przystąpienie, odpowiedz na odwołanie złożoną na posiedzeniu przez Zamawiającego oraz pismo procesowe Przystępującego złożone także na posiedzeniu, stanowiska i oświadczenia stron oraz Przystępującego złożone ustnie do protokołu.

Odnosząc się do podniesionych w treści odwołania zarzutów stwierdzić należy, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

[Zarzuty Odwołującego zawarte w odwołaniu]

1. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z pkt III.4 Regulaminu Konkursu w zw. z pkt A.3 PFU w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminu Sądu Konkursowego w zw. z pkt III.I Regulaminu Konkursu i § 28 ust. 3 pkt 6 uchwały nr UV/1177/14 Rady Miasta Bydgoszczy z 26 marca 2014 r.

poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci” Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w pkt III.4 Regulaminu Konkursu i pkt A.3 PFU, bowiem zakłada powierzchnię zabudowy przekraczającą wyznaczone w projekcie 4.500 m ^{2} o 500 m ^{2}, a w pianie miejscowym dopuszczalną powierzchnię zabudowy (15% powierzchni działki) w wysokości 4.559,89 m ^{2} o 440 m ^{2}, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu,
2. art. 122 ust 1 i 2 Pzp w zw. z pkt III.4 Regulaminu Konkursu i pkt A.2 PFU w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci” Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w pkt III.4 i pkt A.2 PFU, bowiem nie zapewnia czytelności i strefowania funkcji, a także możliwości niezależnego funkcjonowania poszczególnych części obiektu, tj. zespołu sal koncertowych, domu studenta, administracji i dydaktyki, jednocześnie komplikując możliwość ich użytkowania oraz mieszając funkcje, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu,
3. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z pkt A.6.1.3 PFU w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminem

Sądu Konkursowego, poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci” Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w pkt A.6.1.3 PFU, bowiem nie przewiduje baru z zapleczem i strefą konsumpcyjną ze stolikami, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu,
4. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z pkt A.1.5.4 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego, poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci” Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w pkt A.1.5.4 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną, bowiem przewiduje usytuowanie reżyserki poza bezpośrednim sąsiedztwem sali koncertowo-kameralnej, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu,
5. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z pkt A.1.7.3 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną i w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego, poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci” Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w pkt A.1.7.3 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną, bowiem przewiduje usytuowanie reżyserki poza bezpośrednim sąsiedztwem sali koncertowo - organowej, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu,
6. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z pkt A.1.10.2 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego, poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci” Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w pkt A.I.10.2 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną, bowiem nie spełnia wymogów wysokościowych dotyczących pomieszczeń prób indywidualnych, w których wymagana wysokość wynosi 4 m wobec zaproponowanych 3,25 m, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu,
7. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z § 70 i § 244 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz.U.2015.1422), zwanego dalej: *„Rozporządzeniem”* w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego, poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci” Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w § 70 Rozporządzenia, bowiem przewiduje nachylenie pochylni związanych z budynkiem ponad dopuszczalne sześć punktów procentowych, a zatem jako najlepsza

została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu i przepisów techniczno-budowlanych,

8. art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z § 238 Rozporządzenia w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 1 i 3 Regulaminem Sądu Konkursowego poprzez wybór jako najlepszej pracy uczestnika „PLUS 3-Architekci" Sp. z o.o., podczas gdy praca ta nie odpowiada warunkom opisanym w § 238 Rozporządzenia, bowiem przewiduje jedno wyjście ewakuacyjne zamiast dwóch, a zatem jako najlepsza została wybrana praca, która nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie parametrów projektu i przepisów techniczno-budowlanych. W związku z czym wnosił o:

Izba dokonała następujących ustaleń odnośnie przedmiotowego odwołania:

W tym zakresie, Izba przywołuje postanowienia Regulaminu Konkursu w tym także Programu funkcjonalno-użytkowego, stanowiącego zał. nr 1 do Regulaminu Konkursu (PFU), Regulaminu Sądu Konkursowego stanowiącego zał. nr 2 do Regulaminu Konkursu (Regulamin Sądu Konkursowego), PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną stanowiącego zał. nr 2 do PFU, odpowiedzi na pytania z 22.02.2016 r., 29.02.2016 r., 06.03.2016 r., pracy konkursowej Przystępującego wraz z częścią opisową, tabelaryczną oraz graficzną /5-planszami/. Nadto, protokoły z obrad Sądu Konkursowego z dnia 02.12.2015 r., z dnia 05.02.2016 r., z dnia 29.04.2016 r., z dnia 22.05.2016 r. oraz z dnia 23.05.2016 r. Dodatkowo, Izba przywołuje opracowanie przygotowane na zlecenie Zamawiającego: „Analiza *zgodności prac konkursowych złożonych na konkursie architektonicznym na opracowanie koncepcji urbanistyczno-architektonicznej obiektu Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy przy ul. Chodkiewicza 9-11 w Bydgoszczy w wymaganiami określonymi w Programie Funkcjonalno - Użytkowym dotyczącym, akustyki, elektroakustyki, oświetlenia i techniki scenicznej"* przez Studio Akustyczne K A. K. . W pozostałym zakresie, ustalenia szczegółowe Izby zostaną przywołane przy rozpatrywaniu stosownego zarzutu w dalszej części.

Biorąc pod uwagę ustalenia i stan rzeczy ustalony w toku postępowania (art. 191 ust.1 Pzp), Izba stwierdziła co następuje.

Odnośnie zarzutu pierwszego. W tym zakresie Izba, podnosi przed wszystkim, że ciężar dowodu spoczywa po stronie Odwołującego, czemu niniejszy Wykonawca nie sprostał. Na rozprawie bowiem, padło wiele oświadczeń i twierdzeń ze strony Odwołującego w zakresie przedmiotowego zarzutu, jednakże nie przedstawiono nawet wyliczeń uprawdopodabniających te twierdzenia. Izba zauważa, że członkowie Sądu Konkursowego

w przedmiotowym zakresie mają wiedzę fachową, z tej przyczyny, chcąc podważyć rzetelność stanowiska Sądu Konkursowego, Odwołujący winien przedstawić, coś więcej niż tylko same twierdzenia, bazujące na ogólnodostępnych planszach wystawionych w siedzibie Zamawiającego i ogólniedostępnych danych tam zawartych, będących podstawą przeprowadzonych manualnie obliczeń z uwzględnieniem skali graficznej, a następnej zweryfikowanej w konturze po skali, jak stwierdził na rozprawie Odwołujący. Takie wyliczenia nie zostały jednakże przedłożone. W konsekwencji Izba nie mogła w żaden sposób ich zweryfikować. Nadto, nie zapoznał się Odwołujący ani z częścią opisową, ani częścią graficzna pracy konkursowej Przystępującego. To po stronie Odwołującego spoczywa ciężar dowodu zgodnie z jego rozłożeniem, wynikającym z tego, że Odwołujący jest podmiotem twierdzącym i podważającym określony stan rzeczy. Postępowanie przed Izbą ma charakter kontraktydoryjny i nie jest rolą składu orzekającego Izby zastępowanie w tym zakresie Odwołującego. Ewentualne wyliczenia zostałyby poddane weryfikacji pozwoliły odnieść się do stanowiska sędziego referenta i Sądu Konkursowego: *„Sędzia Referent przedstawiła analizy wszystkich nadesłanych prac konkursowych oraz wyniki ekspertyzy (…) Wszystkie oceniane prace spełniały wymagania Regulaminu Konkursu (…) Sędzia Referent przedstawiła analizę wybranych pięciu prac (…)"* /protokół z posiedzenia Sądu konkursowego z 22.05.2016 r. – str. 2 i 3 (nieponumerowane)/ i Zamawiającego z odpowiedzi na odwołanie oraz rozprawy, że *„Koncepcja wybrana jako najlepsza zakłada zabudowę na powierzchni a zatem w części naziemnej odpowiadającą wymaganiom Zamawiającego".* Izba dostrzegła pojawiające się w toku postępowania konkursowego pytania i odpowiedzi z 06.03.2016 r. nr 3 i 8 i wynikające z nich wątpliwości, jednakże nie zmienia, to ciężaru dowodowego spoczywającego na Odwołującego w zakresie wskazanym powyżej. Należy także zauważyć, że Przystępujący przedłożył w ramach swojej pracy

konkursowej w części tabelarycznej – tabele zestawienia powierzchni (zał. nr 5) – zawierającą stosowne dane w tym zakresie, gdzie wprost podaje się, że powierzchnia zabudowy wynosi 4500 m ^{2}, w konsekwencji Odwołujący winien udowodnić zasadność swoich twierdzeń, a nie ograniczyć się do samych twierdzeń. Z tej przyczyny, Izba uznała zarzut w tym zakresie za niepotwierdzony.

Odnośnie zarzutu drugiego. Przedmiotowy zarzut skupiał się na nie zapewnieniu, w ocenie Odwołującego, w pracy konkursowej Przystępującego, czytelności i strefowania funkcji, a także możliwości niezależnego funkcjonowania poszczególnych części obiektu, komplikując możliwość ich użytkowania oraz mieszając funkcję. W ocenie Izby, niniejszy zarzut stanowi wyraz tylko i wyłącznie ocennego charakteru tych cech koncepcji, albowiem niewątpliwie zakwestionowane przez Odwołującego cechy koncepcji Przystępującego zostały przez Sąd Konkursowy uznane za wymagające – w sensie pozytywnym,

podkreślenia (czemu dał wyraz w uzasadnieniu wyboru pracy konkursowej). Inaczej mówiąc były one jedną z podstaw wyboru tej pracy jako zwycięskiej przez Sąd Konkursowy. Zasadnie bowiem z planszy nr 2 wynikają poszczególne strefy funkcjonalne budynku w ramach odrębnych kondygnacji oraz zapewnienie odrębnych pionów komunikacyjnych i wejścia dotyczy to części administracyjnej i akademika. Odwołujący, na rozprawie, de facto stwierdził, że jego zarzut wynika z tego, iż w ramach koncepcji Przystępującego, nastąpi wymieszanie studentów i innych osób które będą korzystać z sal koncertowych. Wydaje się, że stanowisko Zamawiającego, że Odwołujący nie dostrzega, faktu, iż studenci także będą musieli korzystać z sal koncertowych, z uwagi na konieczność zaliczeń oraz wykonywania określonych utworów na sali koncertowej jest uzasadnione główną funkcją obiektu, czyli funkcją dydaktyczną. Inaczej mówiąc takie przenikanie, w którym Odwołujący widzi wadę jest jej zaletą. Uzasadnienie zarzutu wskazuje na to, że de facto swój sposób strefowania funkcji stara się Odwołujący narzucić jako obowiązujący także w stosunku do koncepcji Przystępującego. W ocenie Izby, jest to jego autorska interpretacja pomijająca okoliczności wynikające chociażby z pkt 6.1, 6.1.1 PFU, czy też pkt 6.1 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną, że sala koncertowa będzie służyć różnym funkcją i pewnego rodzaju przenikanie było zakładane. Po prostu Przystępujący, zastosował się do treści różnych warunków konkursu, znajdując rozwiązanie mające je pogodzić. Z tej przyczyny, Izba uznała zarzut w tym zakresie za niepotwierdzony.

Odnośnie zarzutu trzeciego. W pierwszej kolejności, stwierdzając, że brak jest jednoznacznych podstaw do uznania, że bar miał mieć charakter oddzielny względem sali restauracyjnej (w tym zakresie pkt 6.1.3 oraz pkt 6.2 PFU nie są jednoznaczne). Izba nadto dostrzegła, tak jak podnosił Przystępujący na rozprawie, w ramach strefy gastronomicznej, iż mamy do czynienia z salą restauracyjną z barem na tarasie. (plansza nr 3 – kondygnacja +1). Z tej przyczyny, Izba uznała zarzut w tym zakresie za niepotwierdzony.

Odnośnie zarzutu czwartego i piątego, czyli braku reżyserki poza bezpośrednim sąsiedztwem sali koncertowo-kameralnej, czy też analogicznie reżyserki poza bezpośrednim sąsiedztwem sali koncertowo-organowej, Izba uznała w/w zarzuty za podlegające uwzględnieniu. Istota sporu sprowadza się do tego, czy dopuszczalne było zaproponowanie takiego bezpośredniego sąsiedztwa z salą koncertowo-kameralną, czy też analogicznie bezpośredniego sąsiedztwa z salą koncertowo-organową, jak uczynił to Przystępujący, tzn. nie jest to sąsiedztwo horyzontalne, lecz poprzez strop /plansza nr 1, rzut kondygnacji poziom -1/, bez okna, jak stwierdził Przystępujący w przystąpieniu oraz na rozprawie, kontakt z salami byłby zachowany poprzez łącze audio-video, co jest preferowane przez wielu reżyserów dźwięku. W tym zakresie należy w pierwszej kolejności wskazać na odpowiedź na pytanie 52 – udzieloną pismem z 22.02.2016 r. przez Zamawiającego: *„Czy przypisane*

poszczególnym salom studia nagrań mogą występować w jednym zespole, w sąsiedztwie tych sal, czy powinny sąsiadować bezpośrednio z każdą z nich ? ODPOWIEDŹ W celu zachowania kontaktu wzrokowego z poszczególnymi salami oraz pełnienia podwójnej funkcji przez pomieszczenia Reżyserni (jako pomieszczenia kontrolne do obsługi nagłośnienia wydarzeń artystycznych i rejestracji wielokanałowej), każda z Reżyserni powinna sąsiadować

z przypisana do niej salą koncertową.". Izba wskazuję, że w udzielonej odpowiedzi wyraźnie wskazano, że owe sąsiedztwo jest konieczne z uwagi na cel, tj. zachowanie kontaktu wzrokowego z poszczególnymi salami. Brak okna /wymóg z pkt A. 9.3 PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną – str. 33/ – czy to w ramach sąsiedztwa horyzontalnego, czy też sąsiedztwa poprzez strop czyni niemożliwym zachowania kontaktu wzrokowego. Z całą pewnością takim kontaktem wzrokowym nie byłby kontakt za pomocą łączy audio – video. Izba wskazuje, że do takich wniosków doszła analizując nie tylko przywołaną odpowiedź, ale wynik ekspertyzy akustycznej wykonanej na zlecenie Zamawiającego – opracowanie: „Analiza *zgodności prac konkursowych złożonych na konkursie architektonicznym na opracowanie koncepcji urbanistyczno-architektonicznej obiektu Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy przy ul. Chodkiewicza 9-11 w Bydgoszczy w wymaganiami określonymi w Programie Funkcjonalno - Użytkowym dotyczącym, akustyki, elektroakustyki, oświetlenia i techniki scenicznej"* przez Studio Akustyczne K A. K. . W jej ramach w zakresie analizy dotyczącej – pracy konkursowej Przystępującego - w pkt 5.3.1/5.3.2 /odnośnie sali koncertowo-kameralnej/, zaś w pkt 11.3.1/11.3.2 /odnośnie sali koncertowo-organowej/ stwierdzono, że brak owego okna w obu wypadkach - ma charakter błędu krytycznego w ramach pracy konkursowej Przystępującego, czyli błędu, który nie podlega poprawie w ramach zleconej z wolnej ręki pracy projektowej. Wynika więc z tego, że w pracy konkursowej Przystępującego mamy do czynienia z takim sąsiedztwem reżyserki ze stosownymi salami, które jest sprzeczne z bezwzględnymi warunkami Zamawiającego w tym zakresie oraz udzieloną odpowiedzi nr 52. Z tych względów Izba uwzględniła ten zarzut, a w konsekwencji całe odwołanie.

Odnośnie zarzutu szóstego. Względem tego zarzutu, Izba oddalając go kierowała się przede wszystkim tym, że czym innym jest koncepcja, a czym innym projekt. Izba podkreśla, że różnica między koncepcją architektoniczna, a projektem budowlanym jest zasadnicza, w przeciwnym razie nie byłoby konieczności ich terminologicznego rozróżnienia. Izba podziela w tym zakresie, definicje wyrażoną w wyroku KIO z 28.03.2013 r., sygn. akt: KIO 572/13: *„Koncepcja programowo-przestrzenna jest opracowaniem o charakterze ideowym, ogólnym w porównaniu do projektu budowlanego. Praca taka stanowi indywidualne wyobrażenie wykonawcy co do realizacji założeń funkcjonalnych i użytkowych, określonych przez zamawiającego. Nie jest to projekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa*

budowlanego, zatem fakt, iż koncepcja programowo-przestrzenna zawiera pewne niedokładności w do projektu nie porównaniu wymagań dotyczących budowlane dyskwalifikuje takiej pracy jako nieodpowiadającej wytycznym programu użytkowego lub obowiązującym przepisom." W rezultacie nie ma przeszkód korekty pewnych niedokładności. Podobnie w wyroku KIO z 12.05.2016 r., sygn. akt: KIO 678/16.

W ocenie Izby, kwestia będąca podstawą zarzutu jest możliwa do poprawienia, a nawet przekroje i rzuty z planszy nr 2 i 4 na taką możliwość wskazują (zwiększona wysokość kondygnacji pianistycznych sal skrzydła dydaktycznego – pkt 5 opisu na planszy 4). Naturalnie wymóg wysokości 4 m dla sal ćwiczeń indywidualnych znajduje się w PFU do Projektu akustyki i systemu elektroakustycznego wraz z technika sceniczną – w pkt 10.2 – tabela - str. 36. Izba potwierdza, także że znajdują się tam parametry wysokości dla różnego rodzaju sal. Izba także wskazuje, że w opracowaniu zleconym przez Zamawiającego - „Analiza *zgodności prac konkursowych złożonych na konkursie architektonicznym na opracowanie koncepcji urbanistyczno-architektonicznej obiektu Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy przy ul. Chodkiewicza 9-11 w Bydgoszczy w wymaganiami określonymi w Programie Funkcjonalno - Użytkowym dotyczącym, akustyki, elektroakustyki, oświetlenia i techniki scenicznej"* przez Studio Akustyczne K A. K. - znajduje się odnośnik dotyczący sali ćwiczeń indywidualnych – w pkt 13.1, ale zupełnie względem innego pkt 10.3, str. 37 owego załącznika, czyli dotyczy zupełnie odmiennej kwestii). Jednakże zgodnie z zakresem przedmiotowego opracowania – dotyczy ono najistotniejszych wymagań (na wstępie opracowania – pkt 2, str. 2 „nie numerowane") – stąd należy uznać, że wobec jego braku w tej analizie – tym bardziej należy uznać, że wymóg dotyczący zachowania przez sale do ćwiczeń indywidualnych wysokości 4 m – nie ma takiego charakteru, czyli nie jest błędem krytycznym i może zostać poprawiony na etapie projektu. Z tej przyczyny, Izba uznała zarzut w tym zakresie za niepotwierdzony.

Odnośnie zarzutu siódmego. W tym zakresie, zarzut jest niezasadny, albowiem

jedyna pochylnia ujęta w koncepcji Przystępującego, to pochylnia zjazdowa do garażu podziemnego i strefy dostaw (poziom -1 plansza nr 1 oraz - 2 plansza nr 2), która nie przeznaczona dla ruchu pieszego w konsekwencji obostrzenia wskazane przez Odwołującego, a wynikające z rozporządzenia z 2002 r. nie mają tutaj zastosowania. Powyższą okoliczność przyznał de facto na rozprawie sam Odwołujący, w żaden sposób nie odnosząc się do stanowiska i argumentacji Przystępującego z przystąpienia oraz rozprawy, przechodząc następnie do formułowania zupełnie nowego zarzutu bazującego na § 256 pkt 3 rozporządzenia z 2002 r. Izba odnosząc się do tej nowej kwestii – uznaje ją za nowy zarzut, który niepodległa rozpoznaniu z uwagi na art. 192 ust. 7 Pzp. W konsekwencji, w zakresie zarzutu pierwotnego, uznając, że podlega on oddaleniu.

Odnośnie zarzutu ósmego. W tym zakresie należy zgodzić się, że zarzut ten na etapie odwołania został sformułowany w sposób nieprecyzyjny, tj. gołosłowny, gdyż nie określono jakich pomieszczeń dotyczy. Stoi to w sprzeczności chociażby z precyzją zarzutów dotyczących reżyserek. Dopiero na etapie rozprawy Odwołujący stwierdził, że chodzi o sale organową oraz wyjaśnił, że co prawda, są tam dwa wyjścia (tak też wskazywał Zamawiający w swojej odpowiedzi na odwołanie), jednak jedno z nich nie ma charakteru wyjścia ewakuacyjnego z uwagi na to, iż drzwi nie otwierają się na zewnątrz. Tego typu, jak miało to miejsce, działanie Odwołującego, ma charakter spóźniony i niedopuszczalny na tym etapie postępowania i z tej przyczyny także z uwagi na art. 192 ust. 7 Pzp, skutkuje to jego pozostawieniem bez rozpoznania, tym bardziej, że tego typu działanie miało charakter celowego, co tym bardziej jest niedopuszczalne.

Względem zarzutu dotyczącego tzw. toalet, Izba podkreśla, że z uwagi na art. 192 ust. 7 Pzp, nie może w jakimkolwiek zakresie go rozpatrzeć, gdyż został sformułowany dopiero na etapie rozprawy, a Izba może orzekać tylko co do zarzutów zwartych w odwołaniu. Tego rodzaju zabieg Ustawodawcy był celowy, aby uniknąć sytuacji, że na rozprawie formułowane są zupełnie nowe zarzuty, o których nie miała wiedzy strona przeciwna, tj. Zamawiający.

W tym stanie rzeczy, Izba uwzględniła odwołanie na podstawie art. 192 ust. 1 zdanie pierwsze i ust. 2 Pzp oraz orzekła jak w sentencji na podstawie art. 192 ust. 3 pkt 1 Pzp.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sprawy, na podstawie przepisu art. 192 ust. 9 i 10 Pzp w zw. z § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. a i b oraz § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238). Izba uznała wniosek Odwołującego o zasądzenie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 3.600,00 zł, tj. w maksymalnej kwocie dopuszczonej przez w/w rozporządzenie (§ 3 pkt 2 lit. b w/w rozporządzenia) oraz o zasądzenie kosztów dojazdu Odwołującego na rozprawę - koszty dojazdu na rozprawę /270, 00 zł - bilety kolejowy/ (§ 3 pkt 2 lit. a w/w rozporządzenia).

Przewodniczący:

……